

nering, og er først denne Situation indtraadt, maa den Magt, som vil gjøre Ulor af sin Indsigelse, ligefrem tilbageerobre baade vore Jarvande og Sjælland; men dette vil kræve saa omfattende og tidspildende Foranstaltninger, at det neppe nogenfinde vil finde Sted — og det Gnefte, vi opnaa ved Forsvaret i anden Linie, er at forlænge vor Dødstamp. Et kraftigt Forsvar i første Linie vil derimod i Tilfælde af, at vi trues, gjøre det til den letteste Sag for enhver Magt, der har en nogenlunde kraftig Marine, at lade en Eskadre afgaa til vore Jarvande med Meddelelse om, at ethvert fjendeligt Skridt mod Danmark vil føre til, at derne Eskadre samvirker med os.

I Henhold til disse Betragtninger er jeg stemt for ethvert Forslag, der tjener til Fremme for Kjøbenhavns Befæstning mod Søfiden og Flaadens Udvikling; men hvis de enkelte Punkter i Planen forelaa til Afstemning, vilde jeg ikke kunne give Kjøbenhavns Befæstning mod Landfiden min Stemme, saalænge denne Foranstaltning forekom mig at være til Hinder for Flaadens Udvikling. Saafremt denne Udvikling — som i Forslaget af 1875 — kun omfattede en tortere Marætte, og ikke som i nærværende Tilfælde har Præget af en Flaadeplan, der endog først vil blive gennemført senere end de øvrige Foranstaltninger, vilde min Stilling have været anderledes; men i Udvalget har der ikke været Stemning for at foreslaa Lovforslaget ændret i denne Retning.

Naar jeg ikke er fremkommen med Undringsforslag, er det, fordi jeg ikke ønsker at skabe Sagen ved under de nuværende vanskelige Forhold at fremkalde en Afstemning; men jeg nærer paa den anden Side den Fortrøstning, at det vil erkjendes, at jeg ved hele min hidtidige Stilling til Forsvarsspørgsmaalet ligefrem er afstaaren fra uden Forbehold at slutte mig til det relative Flertal, hvis Dagsorden jeg ikke kan gaa ind paa.

Et fjerde Mindretal (Clausager, Chr. Nielsen og N. Rasmussen) nærer en fra Flertallet aldeles afvigende Anskuelse angaaende det foreliggende Befæstningsforslag. Den finansielle Byrde vil efter vor Formening blive altfor stor, uden at vi paa den anden Side tør vente den tilsigtede Nytte af slige Anlæg, ligesom ogsaa vi anse en meget betydelig Forsøgelse af den personlige Tjenestebyrde for at blive en uundgaaelig Følge af denne Befæstningsplan. Da det dog selvfølgelig maa erkjendes, at det ikke kan paahvoile os at fremkomme med Forslag til en antagelig Plan for Landets Forsvar, finde vi paa nærværende Tidspunkt ingen Anledning til en Udvikling af vore Betragtninger og heller ikke til at stille Undringsforslag, men skulle indfranke os til at fraraade det foreliggende Lovforslags Vedtagelse.

Berg.

Otto Blom,

Ordfører.

Clausager.

Griksen.

Frijs.

Saffner,

Suel.

Neergaard.

Chr. Nielsen.

Formand.

Raben,

N. Rasmussen.

Eugen.

Sekretær.

Rettelser.

Sp. 897—98, §. 12 f. n.: „C. k.“, læs: „C. l.“

— 897—98, §. 10 f. n.: „438,356“, læs: „411,302“.

— 897—98, §. 5 f. n.: „2,753,163“, læs: „2,614,378“.